

Chestiuni de radiestezie

Adrian Păunescu

Andrei, copiii lui,
Andreeaș și Adrian
și mama lor de bună voie Victoria,
Carmen și eu
ne aflăm la Cârlibaba,
e toamnă,
casa în care trăim
e ca o prispă a munților,
Bistrița Aurie trece
pe la ferestrele noastre.
Și plouă.
Când în zori deschid ușa spre munți
parcă-i găsesc
din ce în ce mai aproape
și casele de lemn curat din Cârlibaba
ies purificate din noapte
la marginea drumului
să-și aștepte sfîntirea.
Azi noapte am vorbit despre fântânari
și despre radiestezie
în casa lui George Tomoioagă,
cu el și cu frate-său, Vladimir Tomoioagă.
Ploaia bătea în acoperiș
și se-auzea pe fereastra deschisă
și noi umblam cu bețe
prin odăi
să determinăm zonele bune
și punctele rele
și așa a și fost,
am determinat diferența
dintre casa de lemn și casa de piatră
în favoarea casei de lemn,
diferența dintre casa de piatră și
casa de beton
în favoarea casei de piatră,
deasupra noastră
noaptea atârna cu ploaie cu tot
și oasele bătrânilor fântânari
au forfotit în morminte.
Mi-e drag acest om tânăr,
George Tomoioagă,
l-am prețuit încă de pe vremea
când era zidar

și lansa, împreună cu tatăl său,
Dumitru Tomoioagă,
moda caselor cu pereți frumoși
de la Ciocănești,
s-a mai schimbat și el,
îl obosește rutina,
a învățat și lecții de teatru,
dar în esență
e același constructor onest,
același îndrăzneț al soluției
perpendiculare pe obiect,
același om al oamenilor,
și, ca dovadă,
el are încă proiecte neterminate,
el mai crede încă în aforism și-n poezie.

Și-n puținul lui timp liber
mai urcă-n munți la fân cu toți ai casei.